

Sygn. akt VI Ka 537/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Sebastian Mazurkiewicz

Sędziowie: SO Marek Wojnar

SO Włodzimierz Suwała (spr.)

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Monika Suwalska

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 23 sierpnia 2016 roku

sprawy A. D. syna J. i B. urodzonego (...) w Ł.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 19 lutego 2016 r. sygn. akt II K 343/15

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia skazanego od kosztów postępowania odwoławczego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. kwotę 295,20 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

SSO Włodzimierz Suwała SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Marek Wojnar

Sygn. akt VI Ka 537/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 19 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 343/15 Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim połączył skazanemu A. D. kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim, sygn. akt II K 251/12 oraz II K 43/15 i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku apelację wniósł skazany i podniósł, że Sąd Rejonowy nie poprawił jego sytuacji, a jedynie połączył kary jednostkowe przy zastosowaniu zasady absorpcji. Zarzuca też, że Sąd zastosował nowe przepisy dotyczące wyroku łącznego, choć powinien był zastosować przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 roku. Skazany wniósł o wymierzenie kary łącznej korzystniejszej, niż przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie, stanowi bowiem jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji oraz zastosowaniem właściwego stanu prawnego.

Bogate orzecznictwo sądów apelacyjnych oraz Sądu Najwyższego wypracowało ważne zasady wymiaru kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym. Kara łączna stanowi syntetyczną, całościową ocenę zachowań skazanego, winna być także adekwatną i racjonalną, z prewencyjnego punktu widzenia, reakcją za popełnione przestępstwa, nie zaś przejawem bliżej nieuzasadnionej i wręcz niezrozumiałej, ze społecznego punktu widzenia, pobłażliwości (wyrok SA w Szczecinie z 5.03.2015 r., II AKa 285/14, OSASz 2015/4/5-15). Orzekając taką karę sąd ma obowiązek zważać na związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej do zasady absorpcji powinna zbliżać się kara łączna. Stosowanie zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie przedstawia się bowiem jako obowiązek sądu orzekającego, nie stanowi też punktu wyjścia przy dokonywaniu oceny wymiaru kary łącznej (wyrok SA w Gdańsku z 11.03.2015 r., II AKa 51/15, LEX nr 1842278). Zarówno zasadę kumulacji, jak i zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej zupełnie wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższenia progu represji karnej (wyrok SA w Łodzi z 16.04.2015 r., II AKa 42/15, LEX nr 1808690). Przestępstwa popełnione przez skazanego A. D. zostały popełnione w znacznych odstępach czasu, bo na przestrzeni niemalże dwóch lat. Były to przestępstwa przeciwko mieniu, lecz zwrócić uwagę należy, że w sprawie II K 251/12 orzeczono karę za przestępstwo rozboju, a więc przestępstwo przeciwko mieniu, ale popełnione z użyciem przemocy. W żaden sposób nie da się przyjąć, iż w tym przypadku zachodzi jakakolwiek podstawa do orzeczenia wobec A. D. kary łącznej na zasadzie absorpcji kar czy choćby w sposób do absorpcji zbliżony.

Również prawidłowe zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie powinno mieć decydującego znaczenia przy wymiarze kary łącznej. Oczywiście może mieć ono pewien wpływ, jednak pamiętać należy, że poprawne zachowanie jest w zasadzie obowiązkiem osadzonego i powinno być normą, nie może stanowić podstawy do nadmiernego pobłażania skazanym i nieuzasadnionego skracania kary łącznej pozbawienia wolności. Może mieć ono wpływ na późniejszym etapie przy orzekaniu o ewentualnym warunkowym przedterminowym zwolnieniu. Zwrócić trzeba uwagę też, że pomimo dobrej opinii z jednostki penitencjarnej, skazany pozostaje bezkrytyczny wobec popełnionych przestępstw i w dalszym ciągu zaprzecza ich popełnieniu.

W ocenie Sądu Okręgowego wymierzona skazanemu A. D. kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności we właściwy sposób oddaje kryminalną zawartość czynów popełnionych przez skazanego, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, stanowi tym samym syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karną, w stosunku do sprawcy, wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut skazanego, iż Sąd Rejonowy powinien był zastosować uprzednio obowiązujące przepisy dotyczące wymiaru kary łącznej, które, zdaniem skazanego, stworzyłyby dla niego korzystniejszą sytuację. Zarzut ten wynika zapewne z niepełnego zrozumienia uzasadnienia Sądu I instancji, które faktycznie zastosował wobec skazanego przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 roku, albowiem czynu, za które orzekał karę łączną zostały popełnione przed tą datą. Jednocześnie należy zauważyć, że orzekanie na podstawie przepisów obowiązujących później nie zmieniłoby sytuacji skazanego w zakresie dwóch połączonych wyroków, nie zmieniły się bowiem zasady samego wymiaru kary łącznej, a jedynie zasady ustalania wyroków podlegających łączeniu.

Wobec powyższych rozważań, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

SSO Włodzimierz Suwała	SSO Sebastian Mazurkiewicz	SSO Marek Wojnar
------------------------	----------------------------	------------------